

पाचनं

त्रिकण्टकारग्वधर्भकाश-
दुरालभापञ्चतभेदपथ्याः ।
निग्नन्ति पीता मधुनाश्वरीश्च
संप्राप्तद्वोरपि मूत्रकच्छुम् ॥”
इति त्रिकण्टकादि ॥ २०० ॥
“कषायोऽतिबलाश्लसाधितोऽश्लेषकच्छुजित् ॥”
इति अतिबलाकषायः ॥ २०१ ॥
इति मूत्रकच्छुाधिकारः ॥ * ॥
अथ मूत्राघाते ।
“मूत्राघातान् यथादोषं मूत्रकच्छुहरैश्चयेत् ।
पिवेच्छिलाजतुक्काथे गणे वीरतरादिके ॥”
इति शिलाजतुक्काथे वीरतरादिकाथः ॥ २०२ ॥
“रसं दुरालभाया वा कषायं वासकस्य वा ॥”
इति दुरालभारभवासाकषायौ ॥ २०३ ॥
इति मूत्राघाताधिकारः ॥ * ॥
अथाश्वय्याम् ।
“वरुणस्य त्वचं श्रेष्ठां शुष्ठीगोचुरसंयुताम् ।
यवचारगुडं दत्त्वा कषायित्वा पिवेद्धिताम् ॥
अश्वरीं वातजां हन्ति चिरकालानुबन्धिनीम् ॥”
इति वरुणत्वगादि ॥ २०४ ॥
“वीरतरः सहजरी दर्भो वृजादनो नलः ।
गुन्दा काशकृशावश्वमेदमोरटटुण्डकाः ॥
कुरुगटकोऽथ वशिरो वसुकः सामिमन्थकः ।
इन्दीवरी श्वदंशु च तथा कापोतवत्तकः ॥
वीरतरादिरित्येष गणो वातविकारशुत् ।
अश्वरीश्वरैराश्वकच्छुाघानरुजापहः ॥”
इति वीरतरादिगणकाथः ॥ २०५ ॥
“शुष्ठाश्विमन्थपाषाणशिशुवरुणगोचुरैः ।
अभयारश्चफलेः काथं कुय्याद्विचक्षणः ॥
रामठचारलवणचूर्णं दत्त्वा पिवेत्रः ।
अश्वरीश्वकच्छुा पाचनं दीपनं परम् ॥
हन्यान् कौष्ठाश्रितं वातं कटारुगुदमेद्रुगम् ॥”
इति शुष्ठादि ॥ २०६ ॥
“वरुणत्वक्कषायान्तु पीतान्तु गुडसंयुतम् ।
अश्वरीं पातयत्याशु वल्लिशूलविनाशनम् ॥”
इति वरुणकाथः ॥ २०७ ॥
“पिप्पेहृणश्ललत्वक्काथं तत्कल्कसंयुतम् ॥”
इति वरुणकल्कयुक्तवैरुणत्वक्कषायः ॥ २०८ ॥
“काथश्च शिशुमूलोत्थः कटुष्णोऽश्वरिघातनः ॥”
इति शिशुकाथः ॥ २०९ ॥
“नागरवरुणकगोचुरपाषाणभित्तकपीतवक्रजः
काथः ।
गुड्यावशुकमिश्रः पीतो हन्त्यश्वरीमुष्याम् ॥”
इति नागरादि ॥ २१० ॥
“वरुणत्वक्शिलाभेदशुष्ठीगोचुरकैः कृतः ।
कषायः चारसंयुक्तः शर्कराश्च भिनत्तपि ॥”
इति वरुणत्वगादि ॥ २११ ॥
“श्वदंशुरैरुपत्राण्यि नागरं वरुणत्वचम् ।
यतत्काथवरं प्रातः पिवेदश्वरिभेदनम् ॥”
इति श्वदंशुादि ॥ २१२ ॥
“श्लोपकुल्यामधुकाश्वमेद-
कौन्तीश्वदंशुाश्वकौसवकैः ।

पाचनं

काथं पिवेदश्वजनुप्रगाढं
सशर्करैः साश्वरिगुजकच्छुम् ॥”
इति श्लोपादि ॥ २१३ ॥
“शुक्राश्वय्यान्तु सामान्यो विधिरश्वरिनाशनः ॥”
इत्यश्वरीश्वरैराधिकारः ॥ * ॥
अथ मेहे ।
“दूर्वाकशेरुपूतीककुम्भीकप्रवशै वलम् ।
जथे निःकथितं पीतं शुक्रमेहहरं परम् ॥”
इति दूर्वादि ॥ २१४ ॥
“त्रिफलारग्वधनाश्लकषायो मधुना शृतः ।
पीतो निहन्ति फेनाख्यं प्रमेहं नियतं कृणाम् ॥”
इति त्रिफलादि ॥ २१५ ॥
“लोभाभयाकटफलमुस्तकानां
विङ्गपाठाङ्गनधन्वानाम् ।
कदम्बशालाङ्गुनदीपकानां
विङ्गदाब्जोऽधवश्लकानाम् ॥
चत्वार एते मधुना कषायाः
कफप्रमेहेषु निषेव्योयाः ॥
अश्वत्याचतुरङ्गुल्या न्यग्रोधैः फलत्रयात् ।
सज्जिरक्तसारश्च काथाः पञ्च समाश्लिकाः ॥
नीलहारिद्रशुक्राख्यानं चारमाङ्गिष्ठसाङ्गयान् ।
मेहान् हन्त्युः क्रमादेते सचौद्रौ रक्तमेह-
जित् ॥
काथः खर्जूरकाश्वय्यतिष्ठकाश्वय्यताकृतः ॥”
इति खर्जूरादि ॥ २१६ ॥
“लोभाङ्गुनोशीरकुचन्दनानाम् २१७
अरिष्टसेयामलकामयानाम् २१८ ।
घात्राङ्गुनारिष्टकवत्सकानां २१९
नीलोत्पलैलातिनिशाङ्गनानाम् ॥ २२० ॥
चत्वार एते विहिताः कषायाः
पित्तप्रमेहे मधुसंप्रयुक्ताः ॥”
इति कषायचतुष्टयम् ॥ २२१ ॥
“क्षिन्नावह्निकषायेण पाठाङ्गुजराभठम् ।
तिक्तां कुष्ठश्च सचूर्णं सर्पिर्महे पिवेत्रः ॥”
इति क्षिन्नावह्निकषायः ॥ २२२ ॥
“कदरखदिरपूगकाथं चौराङ्गये पिवेत् ॥”
इति कदरादि ॥ २२३ ॥
“अमिमन्थकषायान्तु वसामेहे प्रयोजयेत् ॥”
इति अमिमन्थकषायः ॥ २२४ ॥
“पाठाश्वरीश्वदुस्यश्वमेदः किंशुकतिष्ठकौ ।
कपित्थानां मिथक् काथं हस्तिमेहे प्रयोजयेत् ॥”
इति पाठादि ॥ २२५ ॥
“कषायश्लिफलादारमुस्तकैरथवा कृतः ॥”
इति त्रिफलादि ॥ २२६ ॥
“फलत्रिकं दारु निशां विशालां
मुस्तश्च निष्काण्य निशांशुकत्वम् ।
पिवेत् कषायं मधुसंप्रयुक्तं
सर्वप्रमेहेषु समुचितेषु ॥”
इति फलत्रिकादि ॥ २२७ ॥
“कटुकुटेरीमधुकत्रिफलाचित्रकैः समैः ।
सिद्धः कषायः पातयः प्रमेहान्गं विनोद्यितः ॥”
इति कटुकुटेर्यादि ॥ २२८ ॥

पाचनं

“त्रिफलादारुदूर्वाङ्गुकाथः चौराङ्गये मेहहा ॥”
इति त्रिफलादि ॥ २२९ ॥
“कुटणासनदूर्वाङ्गुफलत्रयभवोरथवा ॥”
इति कुटणादि ॥ २३० ॥
इति प्रमेहाधिकारः ॥ * ॥
अथोदरे ।
“पयसा सत्रिष्टकल्केनोसवूकश्वतेन वा ।
सप्तलाजायमाथ्याभ्यां श्वतेनारग्वधेन वा ॥”
इति त्रिष्टकल्कयुक्तारग्वधकाथैरुक्तकाथौ ॥
२३१ ॥
“सन्निपातोदरे सर्वोद्यथोक्ता कारयेत् क्रियाम् ।
पीतः श्रोत्रोदरं हन्यात् पिप्पलीमरिचान्वितः ॥
अश्वत्थसंयुक्तः शिशुकाथः ससैश्वरः ॥”
इति शिशुकाथः ॥ २३२ ॥
“दशमूलदारुनागरश्चिन्नरुहापुनर्नवाकाथः ।
जयति जलोदरशोथस्त्रीपदगणगुडवात-
रोगाञ्च ॥”
इति दशमूलादि ॥ २३३ ॥
“हरितकौनागरदेवदारु
पुनर्नवाश्लिन्नरुहाकषायः ।
सगुगुलुमूत्रयुतश्च पयः
शोथोदराणां प्रवरः प्रयोगः ॥”
इति हरितकवादि ॥ २३४ ॥
“एरुतैलं दशमूलमिश्रं
गोमूत्रयुक्तं त्रिफलारसो वा ।
निहन्ति वातोदरशोथमूलं
काथः ससैश्वरो दशमूलजश्च ॥”
इति एरुतैलेन गोमूत्रेण वा युक्ता दशमूली ॥
२३५ ॥
“पुनर्नवानिमपटोलशुष्ठी-
तिक्ताश्वतार्वाश्वभयाकषायः ।
सर्वोद्गशोथोदरकाशमूल-
श्वान्वितं पाण्डुगुदं निहन्ति ॥”
इति पुनर्नवाश्लकम् ॥ २३६ ॥
“पुनर्नवादूर्वाश्वभयागुडूचीं
पिवेत् ससैश्वरं महिषाच्युक्तम् ।
त्वग्दोषशोथोदरपाण्डुरोग-
श्लैष्मप्रसेकोर्धकफामयेषु ॥”
इति पुनर्नवाचतुष्कम् ॥ २३७ ॥
इति उदराधिकारः ॥ * ॥
अथ शोथे ।
“शुष्ठीपुनर्नवाश्लकपञ्चमूलश्वतं जलम् ।
वातिके श्वथौ शूलं पानाहारपरिरथे ॥”
इति शुष्ठादि ॥ २३८ ॥
“दशमूलं सर्वथा च शूलं वाते विशेषतः ॥”
इति दशमूलम् ॥ २३९ ॥
“श्रीराशनः पित्तहतेऽथ शोथे
त्रिष्टदुग्धुचौत्रिफलाकषायम् ।
पिवेद्गुणं मूत्रविमिश्रितं वा
फलत्रिकाचूर्णमथालभाचम् ॥”
इति त्रिष्टदादि ॥ २४० ॥
“अभया दारु मधुकं तिक्ता दन्ती सपिप्पली ।